

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ: ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ:
Ετήσια Σελ. 10 Ετήσια Σελ. 18
Εξαμηνιαία Σελ. 5 Εξαμηνιαία Σελ. 7
Την έκδοσιν φύλλου γράβει 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΑΡΙΘ. 336

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),

τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου 1916.

ΑΝΕΛΠΙΣΤΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

—Τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης ἐκ Γερμανίας.—**Ποῦτα τὰ ἐλαττήρια του.**—**Ἡ χρεωκοπία τῆς στρατοκρατίας.**—**Τὸ ἠθικὸν σῆμα τῶν ἐμπολέμων.**—**Ἡ δυσπιστία τῆς Συνεννόσεως.**—**Τὸ πρόβλημα τῶν περικιτῶν ἀπειρομεγέθων θυσιῶν.**—**Ἡ ἀνθρωπότης συμψάλλουσα μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν θεσπέσιον ὕμνον.**

Ὁ τηλεγράφος τῆς π. Τετάρτης μετέδωκεν ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ἀνέλιπτον δόσον καὶ χαρμόσυτον ἀγγελίαν, τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις τοῦ Γερμανοῦ Ἀρχικαγκελάριου Πέτρου Χόλντεν.

Διὰ ταυτοσημῶν διακοινώσεως πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Συνεννόσεως ἡ Γερμανία, Ἀυστρο-ουγγαρία, Τουρκία καὶ Βουλγαρία προτείνουσιν ὡς βῆμα πρὸς κατέλευσιν τοῦ τρομεροῦ τῶν πολέμων τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Βελγίου, τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατεχομένων χωρῶν τῆς Γαλλίας, τὴν αὐτονομίαν τῆς Πολωνίας, καὶ τῆς Λιθουανίας καὶ τὴν ὅλην τῆς συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης πρὸς διευθέτησιν τῶν Βαλκανικῶν ὑποθέσεων.

Εἶνε ἀληθὲς δι' ἡ Γερμανία πολλὰκις προέβη εἰς βολιδοσκοποήσεις μεμακρυσμένας, καὶ ἐνηργεῖτο παρ' αὐτῆς προπαγάνδα ὑπὲρ τῆς παύσεως τοῦ πολέμου ἐν ταῖς χώραις τῶν πολεμίων αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ρωσίᾳ, ἀλλ' ἐδωροθήσαν πάντα τὰ διαβήματα ταῦτα ὡς δωδεκάβουλα καὶ ἀνελευκρινὴ ὑπὸ τῆς Συνεννόσεως.

Ἡδὴ δυνάμεις τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης προήλθεν ἀμέσως ἀπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Συμμαχίας τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν τόσον σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως καὶ μετὰ προτάσεων ὡσὺν ἐπαγωγῶν, ὥστε νὰ προσέλθῃ ἀμέσως καὶ ζωηρὰ τὴν προσοχὴν τῶν ἐμπολέμων καὶ τῶν οὐδέτερων ἐθνῶν.

Τὸ διάβημα τοῦτο τῆς Συμμαχίας τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν θὰ συγκινήσῃ βαθύτατα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ θὰ προκαλέσῃ τοσαύτην συγκίνησιν ἰδίᾳ εἰς τὰς ἐμπολέμους χώρας, ὥστε εἶνε βέβαιον δι' ἡ ἐπὶ τῆς ὑφ' αὐτῆς τῶν πολεμικῶν πνεύματων καὶ θὰ γεννηθῇ κοινοδοιλευτικὴ καὶ διπλωματικὴ τοιοῦτος.

Γεννᾶται ἐν πρώτοις τὸ ἐρώτημα: Διὰ τί αἱ Κεντρικαὶ Ἀυτοκρατορίαι τόσον ἀπεριφράστως καὶ πεπαρορησιασμένως ὕψωσαν λευκὴν σημαίαν ὑπὲρ τὰ ἀπειρομεγέθη πολεμικὰ μέτωπα; Διότι, δυνάμεθα ἴσως ν' ἀπαντήσωμεν, ἀπελευθερωθῇ πᾶσαν ἐλπίδα περὶ νίκης ἀποφασιστικῆς κατὰ τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν, καὶ ἡ παρὰ τοῦ πολέμου θὰ ἦτο ἀπλῶς παράταξις τῆς τρομερῆς αἱματοχυσίας ἐκατέρωθεν, ἐξέλεξαν δὲ τὴν συγκίνησιν καὶ ἡ οἱ στρατοὶ αὐτῶν νικηφόροι διατρέχουσι τὴν Ρουμανίαν, ὥστε νὰ μὴ ἐκληφθῇ τὸ εἰρηνικὸν κήρυγμα τὸν ὡς ἀποκατέρησις καὶ ὁμολογία ἡττης.

Ἡ Γερμανία καὶ αἱ σύμμαχοι αὐτῆς ἀνέλιπον περὶ νίκης, οὐδυνῶδες εὐτυχὴ θεωροῦσι διέξοδον ἀπὸ τῆς τρομερῆς ταύτης σφαιρῆς τὴν εἰρήνην μετ' ἐπ' ἀνόδου εἰς τὸ πνεῦμα καθεστῶς. Ἐάν οὖν περὶ εἰρήνης προτάσεις τῶν ἡδὴ ἀπορριφθῇ, θὰ προσποριῶνται τὸ σημερινὸν ὄφελος διὰ τὰ προκαλέσιν παρὰ τοῖς ὑπὸ τοῖς αὐτῶν νέον θάρος καὶ σθένος ἠθικόν, ὅπερ πῦθ' αὐτῶν ἔχει οὐδυνῶδες κλονισθῇ ὑπὸ τῶν ἀνέκτατων συμφορῶν τοῦ πολέμου.

Ἡ Γερμανία διὰ τελευταίον τινος νόμου, τεθέντος ἐσχάτως ἐν λογῇ, θέτει τὸν τε ἄρρητον καὶ θῆλον πληθυσμὸν αὐτῆς ἐν ἡλικίᾳ ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀποφασισμένην νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ πρὸς τοῦτο εἶδε νὰ δειξῇ πρὸς τὸν λαὸν αὐτῆς δι' ἀπείρη τοῦτο ὡς ἀνάγκη σιδηρῆς καὶ οὐκ ἀπλῶς ὑπὸ φιλοπολέμου πνεύματος τῆς στρατοκρατίας ἐν αὐτῇ, καὶ οὕτω πιστεύουσιν αἱ Κυβερνήσεις τῆς Συμμαχίας τῶν δύο Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν δι' οἱ ὑπὸ αὐτῶν μετὰ νέας ἔσσεως καὶ θάρρους θὰ συνεχίσωσι τὸν ἀνέρονα πόλεμον. Ἐπὶ πλέον, ἡ Γερμανικὴ διπλωματία ἐπιδιώκει καὶ ἄλλο τι οὐχ ἥτιον σπουδαῖον.

Γνωρίζουσι βεβαίως οἱ Σύμμαχοι τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν δι' οὗ μάλιστα μέρος τῶν λαῶν τῆς Συνεννόσεως, ἡσχισ νὰ ἀσθενῇ τὴν ἀπὸ τοῦ μακροῦ καὶ αἱματηροῦ πολέμου κόπῳσιν καὶ κάματον, καὶ ὁ πόθος τῆς εἰρήνης ἐξεδιηλῶθ' ὡς ἐνδοῦν ἐκτασιν οὐ μόνον παρὰ ταῖς σοσιαλιστικαῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ ἄλλας τάξεις.

Ἡ παρατήρησις τῆς ὑπὸ τὸν κ. Στουρμερ Ρωσικῆς Κυβερνήσεως κυρίαν αἰτίαν εἶχεν δι' ἐφάνη αὐτῇ σιδηροῦσα—εἰς χωριστῇ τῆς Ρωσικῆς εἰρήνης πρὸς τὸς πολεμῶντας, αἱ εἰρηνικαὶ δὲ ψῆφοι κατὰ τὴν μυστικὴν σύνοδον τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἀνῆλθον ἀπὸ 30 εἰς 160.

Τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης, ἄρα, ἐκ μέρους τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν θὰ προκαλέσῃ κλονισμὸν καὶ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τῶν Κρατῶν τῆς Συνεννόσεως καὶ συμβαδίζουσα θ' ἀπαρτοχολήσῃ τὰς Κυβερνήσεις καὶ τὰς Βουλὰς αὐτῶν, διότι αἱ προτάσεις ἐν' ὧν στηρίζεται τὸ κήρυγμα—οὐκ εἶνε δυνατόν ν' ἀπορριφθῶν ἀσυνήγει καὶ ἀμελλητί.

Ἡ Γερμανικὴ στρατοκρατία διὰ τοῦ κήρυγματος τῆς εἰρήνης καὶ τῶν προκαλλομένων ὁρῶν αὐτῆς

κηρύσσεται εἰς χρεωκοπίαν, διότι φωρᾶται οὕτω δι' ἀνυπολόγητον ἐν τῷ παρελθόντι θύοιαι ἐπὶ τοσοῦτον δλα ἐτη, καὶ αἱ τρομεραὶ καὶ φοβεραὶ ἀπώλειαι ὑπάρξεων καὶ πλοῦτον κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ὡς μόνον ἀποτέλεσμα ἔχον τὴν ἐπ' ἀνόδον εἰς τὸ πρὸ τοῦ πολέμου καθεστῶς, καθεστῶς δυνάμεις μετὰ ἐκατομύρια νεκρῶν, ἀνὰ πρῶτον τυχλῶν καὶ γυναικῶν καὶ μετὰ τὰς κνυδερνικὰ καὶ τὰ ἰδιωτικά Ταμεία πάντα καὶ τῇ χώρᾳ πᾶσαν ἐν πένθει καὶ θλίψει δευθυσιμένην.

Ἡδυνάμεις αἱ Κυβερνήσεις τῆς Συνεννόσεως νὰ μὴ θεωρήσωσι τὴν εἰρήνην ἐξοφασισμένην ἐν τῷ μέλλοντι, εἰρήνην καὶ ἡ Γερμανία θὰ κυβερνᾶται ὑπὸ τὸ ἐνστάς στρατοκρατικὸν σύστημα καὶ θὰ ἔχῃ Ἀυτοκράτορα τὸν Κάιζερ Γουλιέλμον Β', τοῖς δὲ μεταδόσῃ τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοκρατορίας του καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του. Τὸ ἐπιχειρήμα τοῦτο δύναται πῶς νὰ ἦν βέβαιον κατὰ τῆς προτεινομένης εἰρήνης, θὰ ἡ-ξίζον δυνάμεις μόνον αὐτὸν ἀπὸ ἀπορρίψῃ τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις χωρὶς τῆς βεβαίτητος δι' ἡ συνεισβῆτο ἐν τέλει ἡ στρατοκρατία ἐν Γερμανίᾳ; Καὶ θὰ ἡξίζε τοῦτο τὰς ἀνυπολόγητον θύοιαι καὶ ἀπωλείας τῶν ἐμπολέμων κατὰ τὴν περαιτέρω διάρκειαν τοῦ πολέμου ἡδὴ ἡδὴ προμυνύεται μακροτέρα ἢ μέχρι τοῦδε;

Μετὰ τὴν ἡτταν τῆς Ρουμανίας ἡ διάρκεια τοῦ πολέμου φαίνεται ἀτέλεστον, διότι αἱ Κεντρικαὶ Ἀυτοκρατορίαι ἤρουναν ἡδὴ τὴν λεωφόρον αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀσίαν, ὅπου ἀνυχοῦν αἱ ἀπὸ τοῦ Κανκάσου ὁρμώμεναι Ρωσικαὶ στρατιαὶ δὲν κατὰρθεσαν νὰ συντρίψωσι τὰς Γερμανοτουρκικὰς δυνάμεις καὶ νὰ καταλάβωσιν ἐν Ἀσίᾳ τὸ Τουρκικὸν κράτος. Μ. Ἀσία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Οὐγγαρία καὶ Γερμανία εἶνε χώραι εὐφροσύνης καὶ γονιμότητας δυνάμει καὶ τοῖς ἰδίους αὐτῶν πληθυσμοῖς καὶ στρατοῦς νὰ διατρέψωσι καὶ περισσεύωσι ἀκόμη νὰ ἔχωσι πρὸς ἐξαγωγήν.

Ἡ ἐκτόπισις τῶν Ἀυστρο-ουγγρικῶν δυνάμεων ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ, τοῦ Βελγικοῦ καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ἐδάφους διὰ τοῦ χαρακωματοῦ πόλεμου θ' ἀπαρτοχολήσῃ τὸν στρατιωτικὸν τῆς Συνεννόσεως αἱ περὶ εἰρήνης προτάσεις τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν, διότι ἀφαιρῆται οὕτω ἀπ' αὐτῶν ὁ περὶ ἀμύνης καὶ σωτηρίας ἄγων.

Ἡδὴ δυνάμεις αἱ ἀπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν, διότι ἀφαιρῆται οὕτω ἀπ' αὐτῶν ὁ περὶ ἀμύνης καὶ σωτηρίας ἄγων.

Ἡδὴ δυνάμεις αἱ ἀπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν, διότι ἀφαιρῆται οὕτω ἀπ' αὐτῶν ὁ περὶ ἀμύνης καὶ σωτηρίας ἄγων.

Ἡδὴ δυνάμεις αἱ ἀπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν, διότι ἀφαιρῆται οὕτω ἀπ' αὐτῶν ὁ περὶ ἀμύνης καὶ σωτηρίας ἄγων.

μὴν ἡ παραδοχὴ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν δι' ἡ Συνεννόσεως δὲν ἐνικήθη;

Καὶ μήπως αἱ ἀντιφύλακται προτάσεις περὶ εἰρήνης τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν δὲν εἰσεδολογίᾳ περὶ τοῦ ἰσοπαλοῦ τοῦ πολέμου; Αἱ Κεντρικαὶ Ἀυτοκρατορίαι καὶ οἱ Σύμμαχοι τούτων ἀπλῶς καὶ καθαρώς ζητοῦσι νὰ ἐπανελέθωσιν εἰς τὸ πρὸ τοῦ πολέμου καθεστῶς, ἐξ οὗ οὐδεὶς φαίνεται νικητῆς οὐτε ἡττημένου.

Ζητοῦσι μόνον αἱ Κεντρικαὶ Ἀυτοκρατορίαι τὴν ἀνιδρύσιν δύο Βασιλείων, τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Λιθουανίας, αὐτὰ θὰ ἐχρηστέων ὡς μεσοτόχοι (hinderlands) μεταξὺ τούτων καὶ τῆς Ρωσίας πρὸς ἀποσπῆσιν προσιβητῶν ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ τοῦτο βεβαίως ἀποτελεῖ πρόνοιαν εἰρήνης ἐν τῷ μέλλοντι, διότι τίθεται οὕτω φραγμὸς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο κατὰ τοῦ Σλαβικοῦ χαιμάροσιν καὶ ἀμφότερα τὰ νέα μελετώμενα Βασιλεία θὰ ἀποτελεῖται πάλιν ἐκ πληθυσμῶν ὡς τὰ πολλὰ Σλαβικῶν.

Δὲν δυνάμεθα νὰ προσέλωμεν τὴν ἀπάντησιν τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννόσεως εἰς τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ οἱ εἰς τὸ μέτωπον προκινδυνεύοντες στρατιῶται θὰ ἀπορριφθῶσιν ἐκ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν, δυνάμεθα δυνάμεις νὰ προσέλωμεν, δι' ἡν ἡδὴ ἀπορρίψῃ αὐτὰς, θὰ ἐξηγηθῇ πολλὸν τὸ πολεμικὸν μέρος τῶν ἐνηκόνων καὶ τῶν στρατῶν αὐτῶν. Διότι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ

τριανταεξάρητων Κυπρίων, έμφ, σήμερα είνε άμφίβολον άν άριθμώ 300 μέλη άφάρωντα τακτικώς την έτησίαν συνάρεσιν αυτών δυστυχώς δέν έχουμεν ύπ' έφην πρόσφατον έτησίαν λογεόσηον του Πρωερέου αυ- της.

Αδελφότης Κυπριακή από είκοσα ετίας άπήρχε και έν Αθήναις υπό την έπωνυμίαν «Ζήνων» από καιρού εις καιρόν έκδηλοσάσ σημετα ζωής, τεχνίως περιπλέκουσα πάλιν εις νεκρο- φάνειαν έοικονομήσας δέ ζωηρό- τατα επί βραχύν χρόνον τή 1902 έ στασταίς ύνδραμοσ των έν Αθή- ναις Κυπρίων, όστις και κατώρθεωσ νά συγκροτήσ ην άληθινόντην Κυ- πριακήν έκδασιν, ίνα δέλξη τί δύνα- ται νά κατορθώσ συστηματική και ώργανωμένη ένεργεία και δράσις δυ- στυχώς μετά την παροδικήν έκλειψη λάμψην έξηφανίσθη ως μετέωρον και άπέμεινε μόνον ή άνάμνησις αυτού, άνάμνησις εύάρεστος. Καί έν Σμύρνη

πρό δεκαετίας περίπου εγένετο από- πειρα πρός συγκρότησιν Κυπριακής Αδελφότητος και έφθασαν μέχρως ή- μών τά έντοπα τοσ κανονισμοσ της, φαίνεται όμως ότι ήτο έν γενετής ά- σθενής και εγένετο βραχυβιωτάτη.

Ένεκεν έλλείψεως όργανώσεως και συγκεντρώσεως των άνα την ύψηλιον Κυπρίων μεταναστών, δέν είνε δυνα- τόν νά γνωσθή ή άριθμός όλος αυ- των και ή καθόλου οικονομική, πνευ- ματική και κοινωνική θέσις των, πλην τινων μόνον διαπρεπόντων ως έπιστημόνων, άξιωματικών, έμ- πόρων βιομηχάνων και άλλων, δέν δά άπέχουμεν όμως πολύ της άλη- θείας εάν υπολογίσωμεν αυτούς κατά πλάσαν πιθανότητα εις εζήκονοντα χελέαίς όν οι ήμισις έν Αιγύ- πτω.

Περί της μεταγενεστέρας και προσ- φάτου μεταναστεύσεως δά είπωμεν έν τή προσεχέι φύλλω.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

— Όποιοι πρέπει νά ήνε οι Έπισκόποι και όποιοι είνε.

Αλλ' οι μακάριοι της Έκκλησίας ήμεν Έπισκοποι δέν φαίνονται έκ- θύμως και μετά θέλου ήλίου έκκλη- ρόντες τά πρώτιστα και ύψιστα των έαυτών ποιμαντορικών καθήκοντων, δίδει τωσ δάχρυσις πολλά τά κωλύ- οντα αυτούς αείνα. Αν δέ τις άπλήρ εις τά παρ' αυτών καθ' έκαστην προ- τούμενα, και δέληση νά υποβάλλη τόν βίον και την πολιτείαν των πλείστον αυτών εις την στάσην της δικαιο- σύνης και της ούρανίου ήθικης του Έθναγγελίου, εις μεγάλην άπορίαν δά εθιγθή, παρατηρών την άσυμφωνίαν των πράξεων και των ένεργειών αυτών πρός τε τά πάρα της θείας Γραφής και όσα των κανόνων της Έκκλησίας έπιβαλλόμενα αυτοίς καθήκοντα, και πρός τό άπαράμυλλον παράδειγμα των θεοφόρων Πατέρων και διδασκάλων του Έθναγγελίου, και δέν δά έδισταζε νά θεωρήσ αυτους όμοιους πρός τους έλά τω Κυρίου ήμών Ιησού Χριστού άποχρημένους Γραμματέας και Φαρι- σαίους του Ιουδαϊσμοσ. Διότι έδιδά- χθησαν μέν νά εθαγγελίζονται τά λο- γικά αυτών ποίμνια τόν Λόγον τού Θεοσ, και δέν άγνοοιόν πόσον περι- σπουδάστον είνε εις τόν Θεόν ή άν- θρωπίνη ψυχή, άλλ' αντί καθ' έκά- στην νά καθηγώσ τόν λαόν, και την ζωήν αυτών νά θυσιάζωσιν ύπέρ της σωτηρίας των αδελφών, αυτοί τούταν- τίον σιγώσι και «οσ μέλα ούτος» πε- ρί των προβάτων (Ιωάν. ι', 13), έ- νθ' ώφελον, κατά τό παράδειγμα του άγιου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, «τοσ όρθρου φανέντες εύδώς έξίνον- τες από της οικίας, ένα τούτων έχειν σκοπόν, και μίαν ταύτην πρό πάντων σπουδήν, όσα τόν κινούνον αλοθιγόν» (ούτος γάρ ούδδ κίνδυνος), άλλ' από του της ψυχής κινδύνου, του παρ- του διαβόλου τοις άνθρώποις έπιερ- ρομένον» (Ομιλ. 59 ες Μάρτ. ιγ' § ε') αντί δέ νά ώπιν άντήμονες και νά «κακοπαθόνσιν ως καλοί στρατιώ- ται Ιησού Χριστού», «έμπλεκονταί- τας τού βίου προαγματέας» (Α'. Τι- μοθ. β', 3, 4), και έπιδιώκονσι πάση δυνάμει τού της Έπισκοπής άξίωμα ό- χι ως κακοπαθόνσιν και πόνον και κό- που δηλωτόν, άλλ' ως εύπυθελαι και ραστώνης και τρυφής πρόξενον, και ένασχολούνται περί άλλα τινά μάταια και έβνα τού πνεύματος του Έθναγγε- λίου έργα: «ότι είσι, πρώτον, τό φρονι- τίειν περί διορισμοσ και παύσεως ψαλτών και νεωκόρων» εν τοις ναοίς, διαρ' έαί αλώσις ήτο καθήκον των έκκληνοματικών ομψιόφων, διά τόν σπερμιόμιν δέ του όλοου πρό τινων έτών άνεστιάσαντων τόν ήόμον, και έκίνησαν πάντα κάλων όπως έπιτύχο- σι δικαιοσύνης, μηδεμίαν άληθή ήεί- αν περιποιούντος αυτοίς ή την της δεσποτίας και δυναστείας, καίτοι ό θεός άπόστολος Πέτρος γράφει έν κεφαλ. κ'. 2, 3. της καθολικής αυτούς έπιστολής, άποτεινόμενος πρός αυτούς

τάδε: «Ποιμάνετε τόν έν ύμιν ποιμή- νον τού Θεοσ, έπισκοπούντες μή άνα- γκασθός, άλλ' έκούσιως ήηδέ αλοχο- κερδός, άλλα προθύμως» μηδ' ως κα- τακυριούντες των κλήρων, άλλα τούτοι γινόμενοι του ποιμνίου» δεικνόντων, τό αυθαίρετός μετατιθέναι ίερείς και δι- ακόνους από ναοσ εις ναόν, και από κόμης εις κόμην (έπιφυλάσσοντες τό ήμετάθετον μόνον δι' έαυτούς) τρέ- λον τό υποβάλλειν εις άγρίαν ίερείς δι' αείας έλαχίστου λόγου άείας, μη- δόλους λαμβάνοντες ύπ' όφει μίτην θέλαιν μίτη την γνώμην των ένο- ριτών τέκτονων, τό κλείειν ίερούς να- ούς και μή έκτρέπειν νά τελήται έν αυτοίς έαί μήνας ίερά λειτουργία! δία λόγους μηδόλους δικαιοσύνης τάς το- υστας δύναστικας αυτούς διαθέσεις και άναρχικάς άποφάσεις.

Αλλ' ήρωτόμεν ήδη: Ταύτα και τά παρόμοια τούτοις είσι τά καθή- κοντα των καλών ποιμένων, αυτά είσι αι πράξεις αι άποτεινόμεναι την έπισκοπικήν αυτών μέριμναν; Αλλ' ή μέριμνα αυτή προφανώς δέν είνε έκεί- νη, ήτις κατέχε την ψυχήν του μα- καρίου άποστόλου Παύλου περί πα- σών των εκκλησιών, ύπέρ των όποι- ων ύφίστατο τούστας και τιμιαύτας δοκιμασίας, όσας και όλας άναγράφει από τού 23 έδαφίου μέχρι του 29 του ιο' κεφαλαίου της Β' προς Κο- ρινθίους έπιστολής αυτού. Τούτου δ' ένεκα και έργον καλεί ό ουρανοβά- μων τόν όζώμα του Έπισκόπου έν τή Α' προς Τιμόθεον (γ', 1) ποιμα- νομένην αυτού έπιστολή, όπερ έργον έρ- μινευτικώς άναπτύσσον ό άγιος Ιού- δωρος ό Πηλουσιώτης λέγει: «Έργον φησί, τό πράγμα (επί), ούκ άναγ- φοντίς, ού τρυφή, λειτουργία υπεύ- θυνος, ούκ άρχή άνεξέτατος» πατρι- κήν ήμερίμνια, ού τυραννικήν άυτονο- μίαν: «οικονομική προσαίολία» ούκ άλο- γοθέτης έξοσ' ε'. Έγώ τόν έργον της έπισκοπής ύπερφυλάς έπεινάω» θεϊον γάρ τόν δ' άγαπάντα ούκ έπαινώ- σφαλερόν γάρ ού γάρ λέγω καλώς ποιεί» χρη τόν έζωστα τούτον ούδδ τούς λίαν εύδόκίμους έν τή ψυχή ή- ρειν, άλλα παντί ούδέτις ήθευθεναι. Θεία των άποστόλων έμπειροσ δύνα- τος άγώνος τούτου, και μυχρός ιδρω- σίς καταρρέόμενον, και τραύμασι και πληγύς, και έπιβουλαίς, και θανά- τος όμολογία, ίνα μηδεις των πι- στευθέντων αυτώ, ιδ' γε αυτώ μέρος άπόληται, πώς έκφραβεί τοις άρχοντι- ώντας, άτε άπειρους άν τούτοις άγ- γονισμάν, και πρός μόνην την τι- μήν όρώντας, μονονυχί γάρ την κε- φυλήν κινών βοά. Εί τις έπισκοπής άμέγεται, βλεπέτω τοις πόνοσι σκο- πεύει εις πρός τούτους άρκεσαι δύνα- ται όράτω τούς κινδύνους: έπ' αυτώ γάρ παραιτίττονται άδρότοι πόλεμοι κατά τόν έχθρόν, και μή ένοσιέτω μό- νην την τιμήν θεασάσθω τοις θα- νάτοις, και μή την τρυφήν συνρα- τώ τός έπιβουλάς, και μή πρός την άνεσιν βλεπέτω: ήτις εις έκείνον άθήνην τόν ήρόνον θέλει, ίτωσ ότι

χαιρονοείται ως νομίμως άθλήσων, ούχ' ως άκινδύνως τρυφήσων: ό γάρ της τιμής μόνος έργον της γενόμενος, και τάλλα πάντα της έπισκοπής προ- σήκοντα δικαία παρεσχεμακός, ένταύθα μέν μυχρός βληθήσεται κατηγορίας έσθ' ός και καθαιρέσει της τοιαύτης άείας: έκείσε δέ καταβληθήσεται παρά τή άδικαίω Κριτή επί τού φοβερού βήματος: «Εί αυτός μέν τρυφάσας και χρηματισάμενος, εις οικείας άνήλωσε φιλοτίμιας: τών δέ γυνώνων, και πει- νώντων, και άρρωστούντων ύπερεώρα. Ταύτα ένοήσαντες τούτων, μή παιζώ- μεν εις τά θέτα» οί γάρ εις τό ίδιον λογοθέσιον μύλις έπαρκεσόντες, ός και περ' έτέρων δώσομεν λόγον, ποθ' φανόμεθα; οί γάρ τόν τοιούτον έ- ρωτα επί καρδίαν φέροντες έδοκίαν άγνοείν ότι ούκ έστι τοιούτο καθάπερ ήν πάλαι νυν μέν γάρ εις τυραννίδα τό της προφότης μετακεχώρηκεν ά- ξίωμα, τότε δέ, ούχ' ούτως: άλλα τότε μέν ύπέρ των προβάτων άπέθνησκον οί ποιμένες, νυν δέ, αυτοί μάλλον ά- ναγκασται τά πρόβατα: ού τά σώματα σφάττοντες: ήτιον γάρ τό κακόν, άλλ' τάς ψυχάς σκανδαλλίζοντες» και τότε μέν, νησιέταις τό σάμα έσφοφνίζον, νυν δέ, τρυφαίς τούτο παρασκευά- ζουσι σκαρτάς, και τότε μέν, τά έαυ- τών τοις δεομένοις δίνεμεν: νυν δέ τό των πενήτων σπερμιόζοντων και τότε μέν, άρετήν ήσάμεν: νυν δέ, τούς άρετήν άκούοντας έξοστρακίζουσι: και τότε μέν, την άγρίαν έξεθείλουν: νυν δέ, οι τούτους καλέσας άείως άνο- μάς; ούκ έμ ήμεριν ή λύπη, πιστεύσατε, και παρ' βουλόμενον άλλ' έννοήν τό ηλιακόστον άξίωμα: «εθι- μνθέν, διεγείρομαι πρός τό λέγειν ό- τι, πάλαι μέν, οι φιλάρετοι πρός την ίεροσύνην προήγοντο, νυν δέ οι φι- λάργυροι: τότε οι τό πατήμα φερόντες δια τό μέγεθος της άρχής: νυν δέ οι τούτοις έπαρκεσόντες, μετ' ήθοντες τό οι άκτημοσύνη έκούσια έναρμόνι- μενοι: νυν δέ, οι πλεονεξία έκούσιως χρηματίζόμενοι: τότε, οι πόθ' όφθαλ- μών έχοντες τό θέτιον δικαστήριον: νυν δέ, οι μηδ' εις έννοιαν τούτο λαμβά- νοντες: τότε, οι τούτεσθαι, νυν δέ, οι ύπταειν έτοιμοι. Καί τί δέι τά πολλά λέγειν; μετασπεκτικόναι λοιπόν τό άξί- ωμα έδωκεν από ίεροσύνης εις τυραν- νίδα: από ταπεινοφροσύνης εις ύπε- ρηφάνειαν: από νησιέτας εις τρυφήν: από οικονομίας εις δεσποτείαν: ού- γάρ ως οικονομός άείουσι διοικείν, άλλ' ως δεσποτάς σπερμιόζοντα. Φει- δέσθαι τούτον άποστολόν, προσητήν κολά- σεως γίνεται: τό γάρ έπισκοπής έρπν, ούκ έστι των τυχόντων, άλλ' όν ό βί- ος εις τόν τόν Παύλου νόμον. Ιδύνα- ται: εις ούν έκείνων εν οσαντί θεω- ρείς την άκριβείαν, ήτις άμύνως πρός την τοσούτου ύφους άνάβασιν: εις ό- ού πρόσσει οσι αυτή, μη ψεύσης των άπιστών: πρόσσε: αυή προσεγ- γίσεις την ήλην διαπανώντι» (Παρά τή δότφ Νίκωνι. τομ. α'. λόγ. 35ος).

(Έπεται τό τέλος).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ό άποτρόπαιος πόλεμος περιεσχέ και άπορροχά πάσαν πνευματικήν και διανοητικήν ένεργείαν, και όπου αυτή ύπάρχει, πρός μίαν μόνην κατατείνει διεύθυνσιν εις έπινόας και έφευρέ- σεις πολεμικάς.

Πάσα άλλη έπιστημονική έργασία περιεμάλη ή και κατέπαυσε, και ή φιλολογική κίνησις περιορίζεται εις θέματα πολεμικά και είδη ή ποιήσις και ή λογογραφία.

Διά ταύτα ή έκδοσις παρ' ήμιν της έτησίας έκδόσεως του Έφόρου των Αρχαιοτήτων κ. Μεγελ. Μαρκίζου έ- γείτο ως ύπόμνησις ότι ύπάρχουσι και άλλα, στάδια πνευματικής δρά- σεις, από των όποιων ή πεπολιτισμέ- νος κόσμος εξετράπη κατά την διαρ- κείαν τού παγκοσμίον πόλεμου, και δύναται ν' άποτελέσθ εύχρηστον έασι- ναν προσηγήσας άνέσεις από της διηγετικής συγκινήσεως της αμα- τήροσ της τραγικής του φονικώ- τος πόλεμου.

Ό κ. Έφορος κατώρθεωσ νά βύση τά όσα ούχι πρό των Σειρήνων, άλλ' ά πρό των τρομερών βροντών των τηλέβλων των 42 και νά έπιδώσ εις την έξερεύνησιν των αρχαίων τά- ρων και άλλων λειψάνων της άρ- χαϊότητος, ίνα άνασφύρ έκείθεν τά τεκμήρια αρχαίου πολιτισμοσ και βί- οσ. Όταν διατίθενται 519 πρόσ έξα- γοράν αρχαιοτήτων και 553 πρόσ ά- νασκαφάς δι' έν έτος, δέν πρέπει νά προσδοκώ τις και σπουδαία κατορθώ- ματα τού ήμετέρου Μουσείου, και άν γίνεταί τίς λόγος άξίον, τούτο άποδο- τέον εις την φιλοτιμίαν και τόν ζή- λον του κ. Έφόρου.

Παραθέτομεν όδε τάς γενικάς πα- ρατηρήσεις επί των εύρημάτων έν Αρπέρη άνασκαφών (ΝΔ της Λάρνα- κος, 1 1/2—2 μιλ. από Δρομολαφίς και Χαλά Σουλτάν Τεκ) από 5) 18 Μαρτίου μέχρι 20) 2) Απριλίου 1914.

Ός πρόσ τά εύρεθέντα άγγελα εις τούς περιγραφέντας τάφους, τά διάφο- ρα ήλθιν άγγελα άνήκουσιν εις δι- αφόρους συνήθεις τύπους. Τεμάχια τινά λευκών κυπέλλων είνε λεπτότε- ρα και ισχυρότερα ή τό σύνθηες, και ό διάκοσμός των είνε κατά τί διάφορος.

Κυπέλλα τινά μετά βάσεως διακυ- λιστής είνε όσαυτάς πολύ μεγάλα και έλαφρώς διάφορα. Μέγας άμφο- ρεύς Μυκηναϊκού τύπου έχει έλκυσι- κόν και ιδιαιτέρων διάκοσμον. Υαλί- νη άνωτος βαδκαλς κυλινδρική είνε λίαν ένδιαφέρουσα. Τό στόμιόν της έχει σχήμα άνθους ροιός μετά κυ- τρήνου έπιχρίσματος κατά μήμην της σπερμιόζοντος. Είνε γαλακτοχρως μετά κυτρήνων ραβδώσεων.

Ός πρόσ τά χαλκά, αι λόγχα έ- χουσι τό σύνθηες φυλλοειδής σχήμα μετά άγκιστροειδούς λαβής. Δύο τού- των έχουσι τούτον ισχυρόν την νεύρα- σιν όστε νά προσλαμβάνουσι τό σχή- μα τετραστόμου λόγχα: χαλκή πε- ρών ήφει κεφαλήν απαικνήν συγ- κειμένην έν πολλών έπαλλήλων δι- σκων, άποτελούσα μήμην κεφαλήν ήλακτής έν πολλών λαβών και ό- μοιάζει πρόσ μίαν τοιαύτην άνακει- μένην ήδη έν τή Μουσείω. Χαλκή άκρα ράβδου, χροανοειδής μετά δύο μυχρών όσων κατά τό άνω μέρος δια- τούς ήλους δι' όν προσήρμύζετο εις την έυλήν ράβδον. Άγκιστροειδής διαλακτής περόνη είνε μάλλον ένδια- φέρουσα, ως όμοιάζουσα πρόσ περό- νας εύρεθείσας εις τούς της χαλκίνης περιόδου τάφους της Λαπήδου. Κατά την γνώμην του κ. Έφόρου είνε πε- ρόναι της κόμης και ούχι περόναι ή άγκιστρα διά κρέας, ως φέρονται έν τή Καταλή του Μουσείου. Μαχαί- ρα μετά ήλκων διά τάς λαβάς (άπό ένός μέχρι τριών), κεφαλαί πελέκων (μετά εύθείων ή έκτεταμένων άκμών) λαβίδες κ. ά. συμπεριλαμβάνονται εις τά χαλκά εύρύματα.

Κατά την θέσιν Μείσιλος μετάξύ έκαστοντάων τάφων, όστινες είχαν άνο- νική και σκληρή πρό πολλού, έ- ρον περί τούς δέκα, όστινες ήσαν άθι- κτοι. Οι τάφοι ούτοι άνήκουσιν εις την πρώτην χαλκίνην περίδον και χαρακτηρίζονται υπό της παρουσίας μεγάλων γαλακτοχρωίων και άμφο- ρέων και λαγώνων μετά καλής έρυ- θρας σιλικής βαφής, και της έλα- σχερός σχεδόν άπουσίας χαλκών άντικειμένων. Εις πάντας τούς δέκα τούτους τάφους μία μόνη χαλκή κε- φαλή πελέκως εύρέθη και μία φυλ- λοειδής λόγχη μετά άγκιστροειδούς λαβής. Άξίον σημειώσεως είνε ότι εις δύο, τάφους μικρές έφρυδούσι- λκός άμφορέας έκείσε έντός τού τά- φου κατά τό άριστερόν της πλακίς του στομιού.

Ανασκαφαί Ααπήδου. Ένταύθα εγένετο άνασκαφή κατά Νόεμβριον τού 1914 και Ιούλιον του 1915 επί της κορυφής του λόφου της Αγ. Άναστασίας.

Μετάξύ πολλών άλλων άντικειμέ- νων άναγομένων εις την λιθινήν και την Μυκηναϊκήν εποχήν, τά μάλιστα ένδιαφέρον είνε σιδηρόν μαχαίριον μετά δύο χαλκίς ήλων και λαβής των της σιδηρής λαβής των προσκε κολλημένων έπί επί των ήλων (μή- κους 0.13 μ'). Είνε τό μόνον σιδη- ρούν άντικείμενον εύρεθέν έν τή τά- φη και παρέον καλόν χρονολογι- κήν μαρτύριον. Η μεταχειρίσις του ως άντικείμενον πολυτίμου ύλικου και τό γεγονός ότι χαλκός χρησιμοποίει- ται άκόμη διά έσχετα και άλλα άν- τικείμενα, ένώ ό σιδηρος περιορίζεται

εις ήπλα, έμφαίνει την περίδον της πρώτης εισαγωγής σιδηρου, ός πε- ριγράφεται υπό των έμνηκων ποιη- μάτων, ότε ό σιδηρος ήτο σπάνιος και πολυτίμος και ώμλουν περί αυτού μετ' εύλαβείας.

Δέν δά άπέχε της άληθείας, εάν θεωρηθήδ τάφος ούτος ως άνήκων εις τό τέλος της χαλκής και την άρ- χήν της Μεταβατικής περιόδου ό έ. περί τόν 12ον αιώνα π. Χ. εποχή πρόσ την όποια συμφωνούσι τά εύ- ρήματα έν τή τάφω.

22 κράνια και άλλα άνθρώπινα όσα έξήχθησαν έν τού τάφω έν πάνι καλή καταστάσει και φυλά- σονται τώρα έν τή Μουσείω διά μέλ- λουσιν άνθρωπολογικήν μελέτην. Ός προσέρχονται από καλώς ώρισμέ- νης εποχής τάφου, είνε δέ πολλού άξία από άνθρωπολογικής έπόψεως.

Επειδή κατά τά έν τή τάφω τού- τω εύρεθέντα άντικείμενα άνήκουσι προφανώς εις την χαλκήν περίδον ένθ' άλλα άντικείμενα άνωθεν του σκληρού στρώματος είνε της πρώτης Σιδηρής περιόδου ή Μεταβατικής, φρονεί ό κ. Έφορος ότι εγένοντο έν- ταύθα δύο ένταφιασμοί, και ότι τό πρώτον ό τάφος έχρησιμοποήθη κα- τά την πρώτην χαλκήν περίδον, και έπειτα πάλιν κατά την Μεταβατικήν.

Ανασκαφαί Ααμπεύσεως. Εγένετο κατά Οκτώβριον του 1915 μικρά άνασκαφή έν Ααμπεύσθ πλησίον του ύψηλοτέρου σημείου κα- λουμένου «Τρουλλιά».

Τό πόρισμα των παρατηρήσεων των άνασκαφών τούτων είνε ότι ένι- σχύεται ή γνώμη ότι ή τοποθεσία της Ααμπεύσεως ήτο τή πάλαι νε- κροπόλις άναγομένη εις τόν 5ον και 6ον αιώνα π. Χ. ότε οι λαέστοι έν τή βράχην τάφοι της νεκροπόλεως ταύτης έλατομήθησαν και κατεστρά- φησαν εις μεταγενεστέρας περιόδους και σόν τή παρόδω του χρόνου ό τόπος ούτος έχρησιμοποήθη διά κα- τοικίας, και έξηκολούθησε νά χρησι- μοποιείται πρόσ τούτο μέχρι τών Βυ- ζαντινών χρόνων, ότε ή πόλις φαίνε- ται διακριτέα επί πλούτφ και έν τάς τέχνας. Περί τόν 7ον έμωσ ή 8ον αιώνα μ. Χ. ή πόλις αλφρής κα- τεστράφη πιθανώτατα υπό πυρός. Ού μόνον διαφύλη ίχνη σφοδρού πυρός εύρέθησαν έν τή προκειμένη άνα- σκαφή, άλλ' έπιληροφρήθη πρόσ- τι παρά χωρικών ότι ύπουδήποτε έ- γένετο άνασκαφή, παρόμοια ίχνη πυ- ρός εύρέθησαν.

Δέν είνε άπίθανον ότι κατά την περίδον των Αραβικών έπιδρομών, έπλήθον εις την παραλλαν έκείνην Αραβες πειραταί, όστινες έλαλητή- σαν και διήρπασαν την πόλιν και είτα έυπορόλησαν αυτήν. Οι θησαυ- ροί όστινες εύρέθησαν κατά χόρον δά ήσαν μέρος των πολυτίμων πτή- σεων των κατοίκων, όστινες επί τή προσεγγίσει των έπιδρομών κατώρ- θησαν νά κατακρύψωσιν αυτά εις άποκρύφους τόπους έντός των τοί- χων των οικιών των.

Και εις τούτους τόπους είδα ά- νεκαλύφθησαν τά άριστα εύρήματα της σημερον.

Ανασκαφαί έν Αερονείας. Εγένετο κατά Σβρίον του 1915 εις δύο έντός βράχου λελαγευμένους τάφους παρά τάς σιταποθήκας έν Κε- ρυνεία. Αμφοτέροι οι τάφοι ούτοι ά- νήκουσιν εις την Έλληνιστικήν ή Έλληνορωμαϊκήν περίδον.

Ανασκαφαί έξετέλεσθησαν εις Κετήμα κατά Ιούλιον του 1915 πλη- σίον της Εύδήμου μετάξύ 78 και 77 μιλίων της έσθ' από Λεμεσοσ εις Πάφον, εις Λουρουτζιαν κατά Μάρ- τιον 1915 εύρέθη άρχαία φυσικόσ μεγέθους και άνοχόμενος εις την περίδον των Ανατολικών έπιδρά- σεων.

Εις Σκουριώτισσαν και Κατόδατα εγένετο άνασκαφή κατά Οκτώβριον του 1915 παρά τό Μοναστήριον Σκουριώτισσας και έκπένας του κ. Γκάν- τερ του Αμερικανικού Μεταλλευτικού Συνδικάτου Σκουριώτισσας. Περί των λίαν ένδιαφερόντων τούτων ά- νασκαφών ό κ. Έφορος δά γράφη έν τή έκδόσει του προσεχούς έτους.

Ενοικιάζεται ή άνώγειος οίκος του κ. Σωφ. Κωνσταντινίδου, καμένη έναντι της Έκκλησίας Τροπώτων μετά χωριστής είσοδου, πέντε εύρύχωρον και εύήλιον δωματίων, ύδατος και έλων των άναγκαζούντων.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΥΡΝΕ

Ό ύπουργός των Έξωτερικών κ. Ζαλοκώστας άπηύθυνε πρόσ τούς έν Αθήναις πρεσβευτάς της Συνενοήσε- ως την κάτωθι διακονίωσιν εις άπάν- τησιν επί της διακοινώσεως του Ναυ- άρχου Φουρνέ περί παραδόσεως των έπλων:

Εξόρις Πρέσβυ. «Ό Ναύαρχος Δαυτίς Τύ Φουρνέ διά «διακοινώσεως των άπευθυνθεί- σης πρόσ τόν Πρόεδρον του Υπουρ- γικού Συμβουλίου διετύπων έν την Έλληνικήν Κυβέρνησιν ός ώπιν περί παραδόσεως 1) 18 πεδινών, πυροβα- λων και 16 όρειών μετά ήλων βολών δι' έκαστον πυροβόλον 2) 40, 000 Μάνικερ μετά 220 φραγγίων δι' έκαστον όλλον 3) 140 πολυβόλων μετά των αναλόγων φραγγίων και 4) 50 φραγγίων αυτοινήτων.

Η άξίωσις του Νευάρχου σπερμιό- ζεται επί όθεν διαπιστώσεως της ίσορ- ροπίας, έχούσης σπουδαιότητα σημα- σίαν άπό τών πολεμίων της Συνε- νοήσεως διά της παραδόσεως του Ρούβελ, της Κυβέλλας και πρόσ αίν- των, διά της εγκατελείψεως του άξι- ολόγου πολεμικού ύλικου του έκεί ε- ριοκομένου.

«Η Έλληνική Κυβέρνησις, άφοι, έν τή έπιθυμία νά διατηρήσ ήσέως έγκαρδίως μετά των Δυνάμεων της Συνενοήσεως και νά διαλύσ ην ά- δικαιολογήτων διαπιστών, ήν ούτοις ενεκηροισι πρόσ αυτήν, ήνεχώρησε μέχρι τού νυν εις πάσας τός άπει- ρήσεις του Γεν. Άρχηγού των Συμ- μαχικών Στόλων, κατεπλήγη δεινότα- τα βλέπουσα ότι νυν ζητείται παρ' αυ- τής τό πολεμικόν ύλικόν.

Τά έπιχειρήματα έφ' όν σπριζε- ται ό Ναύαρχος Τύ Φουρνέ ούδα- τως δικαιολογούσι την έζωσαν αυ- τού. Πράγματι ή κατέληψις του Ρου- βελ και της Κυβέλλας συνήθη παρ- ά την θέλησιν της Έλλάδος, ήτις διά- παρέλατε νά διατυνώσ ήσώρας δια- μαρτυρίας πρόσ τούς πολεμίους εις την Συνενοήσιν Δυνάμεις. Αί διαμαρτυ- ρίαί δά αύται μετά των άναγκαίων έξ- ηγήσεων των άναφερομένων εις την στάσιν της Έλληνικής Κυβερνήσεως άνεκοινώθησαν διά των πρεσβευτών της Έλλάδος πρόσ τους Υπουργούς των Έξωτερικών της Συνενοήσεως την 2) 16 και 11) 24 Μαΐου περί του Ρούβελ, τή 24) 6 Σβρίου 26) 8 και 28) 10 Ιβίου διά την Κυβέλλαν και την έν Γερμανία έγκλεισιν του 4) του Σώματος του Έλληνικού στρατού.

«Η Έλλάς, μέλινσα ούδέτερά έν τή Εθνοπαθή σπριζεις, δέν ήδύνατο, χωρίς νά έξέλιξη της ούδετερότητος, ν' άντιση ένόπλιος εις την κατέληψιν των Μακεδονικών έκείνων όχυρών.

Αλλώς δέ, έν τω χρόνφ άθρόας είσοβλής του Γερμανοβουλγαρικού στρατού κατά μήνα Αύγουστον εύρί- σκετο έν ύλική άδυναμία και άκο- λουθία της από των Δυνάμεων της Συνενοήσεως άπαιτηθείσης άποστρα- τεύσεως. Εξ έτέρου δέ ή ύπ' αυτής άντιλήψις τούτος τό προκειμένου εχεν έκεπή και' επανάληψιν πρόσ τε την ήμετέραν Έξοχότητα, πρόσ τούς ύπουρ- γούς των Έξωτερικών της Αντάν και πρόσ αυτών τόν στρατηγόν Σα- ραύ.

Ός πρόσ δέ τό ζήτημα της άποκα- ταστάσεως της ίσορροπίας, καθίστα- ται σαφές έκ του πίνυκος του συνημ- μένου εις την άπάντησιν, ήν άπευ- θύνει σημερον ό Πρόεδρος του Υ- πουργικού Συμβουλίου πρόσ τόν Ναύ- αρχον Δαυτίς Τύ Φουρνέ, ότι, χωρίς νά μνημονεύσωμεν τόν έλαφρόν στό- λον ή ίσορροπία αυτή είνε τανέν τε- λείως άποκατεστημένη.

Ανεπαρκής δέ των όρων τούτων ή Έλληνική Κυβέρνησις δέν δά ήδύ- νατο νά αναλάβη την εύθύνην νά καταφέρη εις τό έθνικόν ασήμην αλήγρια ούτω θλιβερόν και ν' αναγ- κισθ τόν Έλληνικόν λαόν νά δεχθή άφρολισμόν ταπεινωτικήν, όστις δά καθίστα αυτών άδύνατον νά ύπερα- σισθ τά ζοτικά συμφέροντα της Πα- τριδος, άν ήθελον ταύτα κινδυνεύει έν τφ μέλλοντι. Έχει δέ την συνέλψη

